

Vykúpenie skrze súd

54-1114, Jeffersonville, IN
(REDEMPTION BY JUDGMENT)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Vykúpenie skrze súd

(REDEMPTION BY JUDGMENT)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu 14.11.1954 v Jeffersonville, IN

¹ [Nejaký brat vedie zhromaždenie pri spievaní piesne "Vzácná milosť" a potom brat Neville hovorí zhromaždeniu o ľuďoch, ktorí sa rozprávajú počas zhromaždenia. - pozn.prekl.]

Ďakujem, brat Neville. Oceňujem to krátke oznámenie: veľmi, veľmi dobré. A som rád, že som tu dnes ráno a znovu začínam s bohoslužbami. Bol som už nejaký ten čas na takej malej dovolenke a bola to asi tá najdlhšia, ktorú som si za dlhý čas vzal. Tak som šťastný, že som tu dnes ráno späť a môžem začať, možno ďalší rok v službách Pánových. A vy sa teraz za mňa modlite. Musím okamžite ísť, keď... Po dnešnej rannej bohoslužbe musím odísť do Owensboro v Kentucky, kde dnes popoludní, alebo skôr dnes večer, začínam mať kampaň bohoslužieb. A teraz, hádam odtiaľ ďalej, a viete, ako to chodí. Tak sme šťastní, keď pomyslíme, že...

Chceme poďakovať Pánovi, teda ja by som chcel poďakovať za... (ja určite) za ten nádherný čas, ktorý mi On dal na dovolenke. Odpočinul som si a cítim sa oveľa lepšie, než som sa cítil roky. Bol som úplne uvoľnený, odišlo mi z mysle všetko, čo sa týka bohoslužieb. A potom som rovno tam začal a odložil som to z mysle a išiel som s bratmi zo zboru na poľovačku do Colorada. A kresťanskí obchodníci ma vzali do Oregonu a bol som na lososovej rieke a úplne som si oddýchol. A vrátil som sa a cítil som sa pripravený na bohoslužby.

² Svoje zhromaždenia mám usporiadané odlišne, ako ste všetci zistili, a bolo to tiež aj v novinách. Snažil som sa... No, nemal som v úmysle to urobiť, snažiť sa dať prednosť Božskému uzdraveniu pred spasením, ale zistil som, že mnohí mali byť zavolaní ku oltáru a podobne, potom, ako som bol vzatý z pódia... Pod tým pomazaním, rozpoznaním, vtedy sotva viem, kedy opúšťam pódium. Takže nemôžem vtedy zavolať ľudí ku oltáru. Ale zisťujem, že tisíce krát tisíce mi takto prekíзло cez ruky, keď tam sedeli usvedčení a nebolo urobené žiadne zavolanie ku oltáru ani nič také, len sme ich nechali takto odísť. Tak odteraz, ak bude Boh chcieť, budem robiť zavolanie ku oltáru. A ak bude nejaká služba uzdravovania, budeme ju mať až potom, aby som

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2021.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

tak mohol získať duše. Videl som mnoho vecí, ktoré sa udiali pri Božskom uzdravení.

³ No, Božské uzdravenie je správne. To posolstvo je správne. Ten účel je správny. Je to Písmo a nemôžete kázať celé Evanjelium bez kázania Božského uzdravenia. Všetci to vieme. A chcem vám ukázať malý článok, ktorý som pred chvíľou dostal, je to z novin 'Kuriér', ktoré vyšli tento týždeň. Čítal niekto ten článok o lekároch? Najväčší lekár... Americká lekárska asociácia tu zo St. Louis ohlásila, že každý človek, ktorý neverí, že Boh je Uzdraviteľ, by nemal vôbec pracovať v zdravotníctve. To pochádza z ústredia, od asociácie... No, to sú noviny z tohto týždňa... Dala mi ich sestra Gertie. Myslím, že to je z pondelka alebo utorka. Ak to niekto vezme, prial by som si, aby ste mi vystrihli jednu kópiu. Chcem to vložiť do svojho zošita. Bolo tam povedané, „Medicína bez viery v Božstvo nemá vôbec právo byť vykonávaná.“ To je pravda. Lekár, ktorý to hovorí, príde - alebo ktorý príde vykonávať medicínu, a neprijíma Boha a neverí v Boha, nemá žiadne právo na to, aby to vykonával. To je od najvyšších autorít, ktoré máme v Amerike pre medicínu.

⁴ No, všetci sa to učia - oni zistili to, čo sme my po celý čas vedeli, či nie? Takže... [Brat Branham sa smeje. - pozn.prekl.] Všetci sa učia, oni sú veľkí ľudia a chytrí ľudia; nakoniec sa po dlhej chvíli dozvedia, o čo ide. Neveríte tomu? Samozrejme, viete, že sme to vedeli už dávno, však? My sme to vedeli. Pán nám o tom povedal dávno, veľmi dávno, že On je Ten, ktorý uzdravuje všetky naše choroby. A tu, lekár, vedúci lekárstva, povedal, že je to tak. Vždy som hovoril toto, „Človek, ktorý neverí v Boha, on by mi iste nemohol napraviť ruku.“ To je pravda. Išiel by som ku niekomu inému, kto to môže napraviť, kto by veril v Boha. A ak by som musel podstúpiť operáciu, potom by to bol určite človek, ktorý verí v Boha, alebo on... Tak veru. Pretože medicína neuzdravuje. Boh je Uzdraviteľ.

A mali by ste si vypočuť tento malý článok, ako to je napísané. Je to nádherné. A chcem, aby kópia toho textu bola v mojom... Vždy som mal v srdci tiahnutie, aby som napísal - rád by som napísal komentár k Božskému uzdraveniu. Pokiaľ viem, nie je na svete žiaden na trhu: komentár Božského uzdravenia. A jedného dňa by som chcel ísť hore do hôr a zostať tam hore dosť dlho na to, aby som k tomu napísal komentár, a potom prísť dole a dať to niekomu, kto by mal vzdelenie, mohol by to oprášiť slovami a vecami a zverejniť to, vydať to. Nebolo by to na začiatok dobré? Dať to tam ako úvodný predhovor tej knihy?

Tak, sestra Gertie, toto ti vrátim, ak to nestratím. Ak niekto... No, ďakujem. Veľmi pekne ti ďakujem. To je pravda. Nechám si prefotiť malú fotostatickú kópiu, aby som si bol istý, že to nestratím.

⁵ Mám ešte niečo iné a odložil som to a nedokázal som to priniesť. Zobral som si to pred pár týždňami v Bombaji. Mali tam veľké zemetrasenie, ako ste pochopili, v Bombaji a tam v Indii. A tisíce a tisíce ľudí zostali bez domova a podobne.

A tá vec, predtým, ako sa to stalo, všetky vtáky a divá zver úplne túto oblasť opustili. A potom, keď to všetko skončilo, všetky sa vrátili späť. Ó! Boh svoje vtáky varoval, aby sa odtiaľ dostali preč. Vtáky prijímú Božie varovanie, ale Jeho deti nie (Vidíte?), oni nebudú počúvať. Rozumiete? Ale všetky vtáky odleteli preč, až kým všetky nevyšli z celej tej oblasti... Ani jeden z nich nezostal zabitý alebo niečo také. A všetky sa vrátili späť, potom, keď utíchli tie vulkány, a tak ďalej, erupcie utíchli, potom sa vrátili späť. Rozumiete? Unikli veľkej tragédii. Tak to len ukazuje, že ten istý Boh, ktorý ich povolal vo dňoch Noeho do korábu, On žije dodnes. On je stále Pánom.

⁶ No, myslím, že tam bolo ešte niečo. Ó, áno. Len to oznámenie... Určite si cením nášho pastora, brata Nevilleho, ako skutočného sluhu Pánovho. On... Hneď, ako niečo...

Viete, skutočný pastier bude bdieť. A ak s tou ovcou niečo nie je v poriadku, on je rovno na stráž, že? Skutočný pastier... Ale nájomník beží späť a nechá tú vec, aby vošla a tú ovcu zabila a... Nie je to tak? Ale skutočný pastier je na pozore.

Ako som zistil, bol vydaný malý traktát a tento týždeň bol poslaný mnohým členom zboru. Týkalo sa to náuky, kultu, ktorý pochádza zo Západnej Virgínie. A to nie je nič. Priatelia, to nie je nič nové; je to staré. A zapierajú Ježiša - že Jeho Meno je Ježiš. A oni... No, a pastor, akonáhle to zistil, ponáhlal sa rovno ku mne a povedal mi o tom. Má sa niečo urobiť? Povedal som, „No, iste, cirkev, ktorá je dostatočne založená v Evanjeliu Ježiša Krista, vie niečo lepšie.“ Vidíte? Oni to nazývajú Jahve, Joshua, Jahve.

⁷ No, náš starý drahý brat Ryan, ktorý sem raz za čas príde, on je v tom tiež zamiešaný. A pani Larsonová, ktorá tu raz bola s nami, ona do toho tiež vchádza, a celá tá ich skupina začína...

No, kresťanský priateľu, to slovo „Joshua“... A oni hovoria, že Biblia je nesprávne napísaná, nesprávne interpretovaná, a tak ďalej. Pozrite. Nevenujte pozornosť tomu, čo hovoria ľudia o tom, že Biblia nebola vytlačená správne. Ak je nesprávne napísaná táto vec, potom

povedia na niečo ďalšie, „Toto je tiež nesprávne napísané,“ kde potom leží vaša viera? Toto je Božie Slovo. Takto to tu vyzerá. Rozumiete? A ja tomu verím...

No, Slovo... No, tu je skutočnosť. Tá pani, ktorá tu pred časom ku mne prišla... A ona neverila, že Jeho Meno je Ježiš. Povedala, že Jeho Meno by malo byť Jehova - junior. Hmm. Tak som povedal, „Pani...“ Vidíte, čo to je, priatelia; ľudia, ktorí majú tie mysle, majú nádoby ponorené v rôznych izmoch, to prvé, čo zistíte, oni to príjmu, ducha klamu, a idú ďalej a veria bludu. A oni sú jednoducho na niečo také pripravení. A nerobte to, nerobte to. Buďte pevní. Biblia hovorí, „Budte stabilní, nepohybní (Vidíte?), rozhojňujúci sa v Kristovi.“

⁸ No, prvou osobou, ktorú som vo svojom živote poslal preč z môjho domu, bola ňou táto žena. Povedal som, „Ak nedokážeš prísť a hovoriť o niečom inom, ako je to, potom sem nechod, pretože to je... Verím, že Ježiš Kristus je Syn Boží.“ A povedal som, „To je... na tom je postavená moja viera.“

Ale teraz, Slovo - aby ste to porozumeli, keď sa k tomu dostanete, odložte to preč. 'Joshua' - skutočne správne slovo je, 'Josh-u-a'. [Brat Branham vyslovuje to slovo. - pozn.prekl.] Vidíte?

No, chcem tu niečo povedať. 'Olkaa hyva.' Pochybujem, či tam niekto okrem Billyho Paula vie, čo to znamená: 'Olkaa hyva'. Vie niekto, čo znamená slovo 'kiitos'? Vie niekto, čo znamená slovo 'baie dankie'? Vie niekto, čo znamená slovo 'dankeschon'? Jednou rukou pre 'danke-'; dvoma... V poriadku. Čo znamená slovo 'ďakujem'? To je to, čo som zakaždým povedal. 'Olkaa hyva, kiitos, dankeschon, baie dankie'. Rozumiete? Všetko je to 'ďakujem', ale ja som to hovoril v rôznych jazykoch. 'Josh-u-a', je Ježišovo Meno v hebrejčine. To je všetko. Ak je to v angličtine, potom je to 'Ježiš', a to znamená 'Josh-u-a', 'Joshua', 'Josh-u-a'. Je to to isté. Rozumiete?

⁹ No, ak chcete povedať, „No, mali by ste to hovoriť v hebrejskom jazyku.“ Potom by sme mali hovoriť aj všetko ostatné v hebrejskom jazyku. Rozumiete? Potom by sme všetci mali rozumieť hebrejčine a spraviť, aby potom hebrejčina bola medzinárodným jazykom. Tak vidíte, aké to je slabé? Nič na tom nie je. Rozumiete? To je 'Joshua', 'Jahve'. 'Jahve' je Boh: Jah, Jahve, 'Josh-u-a', všetky tie slová, sú to hebrejské slová, ktoré prináležia Bohu. Ale ak by sme hovorili to isté slovo, povedali by sme 'Ježiš', 'Josh-u-a'. Rozumiete? 'Josh-u-a', Ježiš. No, ak by som hovoril s nejakým Hebrejom a on by nerozumel anglicky, musel by som povedať 'Josh-u-a', 'Josh-u-a', aby porozumel tomu, o čom hovorím. Ale ak by som hovoril dnes ráno s

ak chceš. A nechajme starších, aby teraz prišli kvôli obeti pre nedeľnú školu.

Potom budeme mať za chvíľu službu uzdravovania. A teraz, skloňme na chvíľu svoje hlavy.

Náš láskavý nebeský Otče, Ty si nás v Slove učil, že, „Nech každý človek odloží bokom to, čo mu Boh dožičil, aby keď nastane prvý deň týždňa, keď sa zídeme spolu, aby sme priniesli svoj desiatok a obeť na to miesto, do Tvojho domu. A ďakujeme Ti za to privilegium, ktoré máme, aby sme Ťa takto uctievali, čo je tak malý spôsob. Ale ďakujeme Ti za to, Otče. A dnes ráno to prichádzame dať s vďačnými srdcami. Požehnaj všetkých, ktorí dávajú z toho, z čoho môžu dať. A požehnaj tých, ktorí nemajú tieto prirodzené majetky, z ktorých by mohli dávať. Modlíme sa, aby si im dal mnoho a mnoho z toho prirodzeného majetku ako Tvojim správcom. Pomôž nám to spravovať tým správnym spôsobom, aby to bolo vynaložené na tú správnu vec. Toto prosíme v Kristovom Mene, Tvojho Syna. Amen.

V poriadku.

vami a povedal by som 'Josh-u-a', divili by ste sa, čo to hovorím. Povedal by som 'Ježiš'. Rozumiete? To je to isté slovo, tá istá vec.

Tak nepočúvajte všetko to... Viete, Biblia hovorí, že tu tie veci budú, práve tak, ako sú pred príchodom Pánovým, povstávajú všetky tieto veci.

¹⁰ A tu, nie tak dávno, keď som učil, myslím, že to bolo niekde tu, ukazoval som, ako z Genezis prišli títo duchovia, začali v Genezis. A idú rovno ďalej. A každý dnešný kult na svete začal na počiatku v Genezis (Vidíte? Je to tak.), každý z nich. Babylon tam začal. Všetky rôzne 'veci', a tak ďalej, všetky začínajú tam. A všetci tí rôzni bohovia, a tak ďalej. Začali uctievať dokonca aj korene stromov, a tak ďalej. Tie veci sa rozvetvili. A sledujte podstatu toho, čo robili. Ak to študujete historickým spôsobom, čo tam vtedy robili, ako uctievali, a pozriete sa dnes na to tu. Nájdete to rovno tu pod iným kultom, pod kresťanstvom, a tak ďalej, v tej istej veci: napodobňovanie.

¹¹ Pamätaj teda na to, môj drahý kresťanský priateľu, ja som tu nestál ako zvodca. Radšej by som bol tu v horách. Ale viem, čo je pravda. Ako ten človek, brat, ktorý mi pred chvíľou podal tú knihu. A pred všemohúcim Bohom, ktorý ma bude súdiť na súde, keď som vzal tú knihu a položil som ju tam na vrch Božieho Slova, a pred chvíľou rovno vedľa mňa zastal Anjel Pánov a povedal, „Daj to odtiaľ dole.“ To je pravda. Nie je to správne. To je pravda. On nechcel, aby to bolo vôbec spájané s Jeho Slovom. No, to je pravda. Boh bude... Keď sa všetci stretne na súde, vedzte, že Anjel Pánov stál rovno tam pri mojom kresle pred pár minútami v kancelárii brata Nevilleho a prinútil ma dať tú vec preč od Jeho Slova. To je presne tak. Rozumiete? Tak to je len... Sú to veci, ktoré nie sú správne.

A ten človek mi to dal prečítať. Ten muž, brat, ktorý je tu v zbore, on povedal, „Pozri sa na to.“ No, vzal som to len do ruky. Tak ja... To je všetko, čo som o tom vedel, ale Duch Svätý vedel, že to nie je správne. Tak to nie je správne. Tak sme len...

Tu je Božie Slovo. Mimo Tohoto... Veriť len... Naša viera je postavená na Tomto, či nie?

¹² Myslím, že to ďalšie oznámenie je...Keď premýšľam o tomto týždni, nemal som v úmysle začať - necítil som, že prídem na pár večerov sem do Modlitebne, ako som vám sľúbil. A pravdepodobne to urobím o niečo neskôr. Ale jeden biedny, drahý brat prišiel jedného dňa dolu k bratovi Wrightovi a prebrodil sa tam cez tie kríky ku mne a bratovi Royovi Robersonovi, prišiel tam zdola... Je v hroznom stave a

chcel, aby som tam prišiel a kázal pre neho pár večerov. On to oznámil na osem večerov a vybavil športový štadión, kde sme boli naposledy v Owensboro, brat Rodgers. A povedal som mu, aby to nerobil, ale len aby ma nechal mať dva večery a urobiť to tam hore v jeho cirkvi. Povedal som, „No, čo... ja som sa nepostil a nemodlil.“

Povedal, „Brat Branham, ak by si len prišiel a zaspieval nejakú pieseň, už to by bolo v poriadku.“ Tak on ma tak miloval, a tak idem tam dole, aby som mu dnes popoludní pomohol. A modlite sa za mňa. Možno tam zostanem o pár dní dlhšie, ale ohlásil som to len na dva dni. Tak cítim, čo Pán chce, aby som robil.

A ja, skutočne... Priatelia, ako si to uvedomujem, že keď vidím svojho brata, ako tam dosiahol päťdesiatku, a viem, že pre mňa to bude na ďalší rok štyridsaťšesť, viem, že to už teraz nebude trvať tak dlho, kým nebudem... A ak budem žiť, nebudem mať toľko času, aby som chodil naokolo, ako to robím teraz. Budem skutočný starý muž. Tak, nie som toho schopný. A ja chcem... Ak viem, že raz budem musieť zomrieť, chcem, aby sa každá minúta môjho času počítala pre Pána Ježiša. Potom niekto povie, „No, prečo si potom išiel do hôr?“ No, môj brat, ak by som tam hore nešiel, obávam sa, že by som praskol skôr, ako by som sa dostal príliš ďaleko. Musíte si jednoducho odpočinúť. A povedal som manželke, ktorá je tu dnes ráno niekde prítomná, povedal som... Zišiel som a povedal som, „Vieš, verím, že som omnoho lepším Kresťanom, keď prichádzam z hôr, ako keď tam idem, pretože mám tak...“ Ľudia tu a toto... A niektorí z nich prichádzajú, „No, Pán povedal, aby si urobil toto, a tak ďalej,“ a to spôsobuje, že som celý zmätený. Ale keď prídem z tých hôr, som odpočínutý; každého milujem; a ja... Viete, jednoducho sa znovu dostávate do normálu. To je to, čo je dobré, brat Neville.

¹³ No, my sme... Budem sa teraz snažiť, aby som cez to prešiel v priebehu... Ó, áno, triedy nedeľnej školy... No, kam idú, brat Neville? Trieda nedeľnej školy, tie malé deti a oni pôjdu do zadnej časti budovy, a ak sa dospelí budú chcieť posunúť trochu bližšie, no, môžete to urobiť. Ak tu dnes ráno máte svojich maličkých, chceli by ste ich poslať dnu, no, pošlite ich rovno tam dozadu. Som si istý, že tam majú dobrého učiteľa, ktorý ich nebude učiť nič iné okrem Pána Ježiša.

¹⁴ A teraz, pre tých, ktorí sme dospelí, predtým, ako začneme, prečítajme Žalm. Chceli by ste? Prejdime k Žalmu 70, ktorý je v našich Bibliách taký krátky, a prečítajme si tento nádherný Žalm: Žalm 70. Náhodou som sa k nemu obrátil a padlo to predo mňa. Hádám by sme to mohli vziať. No, ako to býva zvykom, povstaneme a prečítam prvý

vieš všetko. Poznáš tajomstvá srdca. A modlím sa, aby každý človek, ktorý tu teraz je, aby s Tebou obnovil svoje sľuby.

A, Otče, ako Tvoj pokorný sluha, nehodný tých požehnaní, ktoré mi dávaš, aby som sa s nimi podelil s ľuďmi, je mi tak ľúto, že som vo svojom živote urobil tak mnoho a mnoho chýb. A prosím Ťa, Otče, dnes ráno, keď začínam teraz nanovo na poli, odložil som nabok všetko, čo som si myslel, že je proti Tvojej vôli, a modlím sa, Bože, keď idem len sám s Tebou, aby si mi pomohol, veď ma. A posväcujem sa, Pane, pre Teba a do Tvojich služieb, aby si obdržal slávu zo života Svojho služobníka, Pane. Ten čas, ktorý mi ešte zostáva, nech je to na Tvoju slávu. Odpusť mi, Otče, všetky moje chyby a všetky moje hriechy a omyly.

A tiež sa dnes ráno modlím za hriechy a chyby týchto ľudí. Nech pamätáme na tento deň, že sme dnes znovu zložili svoje sľuby v dome Božom. Lebo to prosíme v Ježišovom drahom Mene. Amen.

⁵⁶ Mám malú pieseň, ktorú by som rád... všetci spievajte so mnou, ak chcete. Mnohí z vás si to pamätajú: „Prechádzam.“ Počuli ste to niekedy spievať? V poriadku, spievajte to spolu aj bez hudby, ak teraz môžeme.

Ja idem vpred, áno, idem vpred.

Zaplatím tú cenu, čokoľvek urobia ostatní.

Vydám sa tou cestou s hŕstkou Pánových pohrdnutých.

Začal som... Ježiš, idem vpred.

Koľkí z vás skutočne hovoríte, „Pane, tu je moja ruka. Myslím to vážne. Skrze Tvoju milosť idem prejsť“? Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. A viem, že to myslíte zo srdca. A teraz, nechajme bokom každú maličkosť a od dnešného dňa nehovorme, „Pane, chcem, aby si dal niečo špeciálne... Jediná vec, v ktorej som, Pane, som v Tvojom Slove, Pane, ja prichádzam. Tu som. A prechádzam cez to s Tebou.“ Nech vás Pán žehná.

⁵⁷ No, myslím, že teraz budeme mať... predtým, ako to zmeníme na... Je tu niekto, za koho by sme sa mali modliť, niekto, kto má choré telo? Nech vidíme ako zodvihnete ruky, ak tu je niekto, za koho sa treba modliť. To je v poriadku. Predtým, ako to urobíme, predtým, ako to zabudnem, myslím, že oni... Máte vyhlásenie ohľadom nedeľnej školy, urobíte nejaké vyhlásenie ohľadom nedeľnej školy? V poriadku. Tá ďalšia vec by potom bola, myslím, že to je obeť pre nedeľnú školu. Zabudol som to. Prišli by dopredu starší? Teddy, choď ku klavíru, príď,

*Prečo si ma opustil?**

Bolo povedané, „Opustený v živote, opustený v smrti; a vyliat sa na Neho všetok hnev Boží a On strpel naše súdy. A Boh, On vzal naše súdy a odniesol ich preč na opustené miesto, do tých ďalekých krajov; a zákon - zákony Božie odsúdili a uvrhli tých zatratených, a On tam vzal naše hriechy. A On, znovu vzkriesený v to veľkonočné ráno pre naše ospravedlnenie, teraz stojí v Osobe Ducha Svätého, aby zachránil každého strateného hriešnika na svete. Modlime sa.

⁵⁴ Nebeský Otče, keď na to pomyslím, moje srdce sa vo mne jednoducho otáča. Bože, nech sa aj moja myseľ obráti od každej bezbožnej veci, ktorá existuje, aby som Ti mohol slúžiť. Udeľ to isté privilégium každej osobe, ktorá tu je. A tí dnes ráno, ktorí sú tu teraz, ktorí sa ešte necítili práve tak, ako by boli úplnými Kresťanmi, oni sa s tým len trochu hrali, ó, a oni mali predstavu, že niečo na tom bolo, ale jednako Ti nikdy nepoddali svoje životy. Udeľ, Pane, aby práve v tejto hodine, aby sa Ti práve teraz odovzdali skrze Slovo. „Viera prichádza skrze počutie a počutie Slova.“

Teraz, keď vedia, že Kristus zniesol ich súdy, a všetko, čo musia urobiť, je rovno teraz v srdci vyznať svoje hriechy a povedať, „Pane, buď milostivý mne, hriešnikovi,“ a Ty pokorne a milo odpustíš každému jednému, nezáleží na tom, či mali nevraživosť alebo boli sebeckí alebo či urobili veci zle. Ak nejako zhrešili, Otče, Ty im v tomto čase odpustíš. A od tohoto dňa nech sú oni - nech zamieravajú svoje nádeje a vieru na to, čo si povedal, že my, ako Jozue a Kálef, môžeme jedného dňa vlastniť zem: nesmrteľnosť. Udeľ to skrze Tvojho Syna.

⁵⁵ A zatiaľ čo máme sklonené hlavy, toto je len malá tajná záležitosť medzi vami, mnou a Bohom. Zaujímalo by ma... a zatiaľ čo je každá hlava sklonená a každé oko zatvorené, či niekto len zodvihne ruku a povie, „Billy, pamätaj na mňa.“ Nech ťa Boh žehná, brat. Nech ťa Boh žehná, sestra. Ty, brat. Nech ťa Boh žehná.

Ó, Bože, pozri sa dnes ráno dolu. Pozri sa na ruky tých biednych detí. Milujú Ťa; oni sú len Adamove deti, ako my všetci. A oni si uvedomujú, že život bol len zopár vzostupov a pádov a čo... Pane, ale oni chcú rovno teraz prijať Ježiša. Chcú to urobiť z hĺbky svojho srdca. Oni už nejdú na základe ničoho iného ako Tvojho Slova, lebo Ty si povedal, „Ten, kto bude počuť Moje Slovo a bude veriť v Toho, ktorý Ma poslal, bude mať večný Život.“ Zachráň ich teraz a odober preč všetku ich vinu, od tých mnohých a mnohých rúk, ktoré boli hore. A nech sa od tohto dňa rovno teraz posvätia nanovo, čerstvo pre Teba. Ty

verš a vy ten druhý, a tak ďalej, až do posledného a budeme čítať všetci spolu. No, či povstaneme, kým budeme čítať tento Žalm? Na konci potom budeme mať vzorovú modlitbu.

Bože, pospieš ma vytrhnúť, Hospodine, ponáhlaj sa mi na pomoc!

[Zhromaždenie nahlas číta ďalší verš: „**Nech sa hanbia a rumenejú tí, ktorí hľadajú moju dušu! Nech uhnú späť a stydia sa tí, ktorí chcú moje zlé.**“ - pozn.prekl.]

Nech sa obrátia späť pre svoju hanbu tí, ktorí vo zlom hovoria: Aha, aha!

[Zhromaždenie nahlas číta ďalší verš: „**Nech sa veselia a radujú v tebe všetci, ktorí ťa hľadajú, a tí, ktorí milujú tvoje spasenie, nech vždycky hovoria: Nech je velebený Boh!**“ - pozn.prekl.]

Všetci spolu.

Ale ja som biedny a chudobný; Bože, ponáhlaj sa ku mne! (Ty, Hospodine...) Ó, Hospodine, neodkladaj!

A skloňme svoje hlavy, zatiaľ čo budeme spolu opakovať túto vzorovú modlitbu:

[Zhromaždenie nahlas opakuje. - pozn.prekl.]

Náš Otče, ktorý si v nebesiach, posväť sa Tvoje Meno. Príď Tvoje kráľovstvo. Nech sa stane Tvoja vôľa na zemi, ako je v nebi. Daj nám dnes náš každodenný Chlieb. A odpusť nám naše prestúpenia, ako aj my odpúšťame tým, ktorí sa previnili proti nám. A neuved' nás do pokušenia, ale vyslobod' nás od zlého, lebo Tvoje je kráľovstvo a moc a sláva na veky. Amen.

¹⁵ Teraz si môžete sadnúť. Nezabudnite sa teraz modliť, aby mi Boh pomohol usporiadať moje zhromaždenia, aby som ich dokonale usporiadal podľa Jeho vôle; aby som presne a jasne videl, prečo sa tie zhromaždenia nerozšírili tak, ako sa mali šíriť: veci, o ktorých som nič nevedel.

No, verím, že dnes urobíme len takú krátku lekciu. Koľkí radi študujú Bibliu z rôznych uhlov pohľadu? Naozaj? No, to je v poriadku. Začnime teda od svätého Jána. No, toto je len... Keď prichádzam do modlitebne, nikdy neviem, čo poviem, kým sa nedostanem sem hore. A teraz poďme do svätého Jána, do 3. kapitoly, myslím, že to je ono. No,

ak si to musím sám vyhľadať, aby som si bol istý, svätý Ján 3, myslím, že to je verš 14. Áno, to je to, kam sa chcem dostať.

Pred chvíľou sme sedeli a premýšľali o dobrote Pána Ježiša a o tom, ako mnoho On pre nás znamenal a čím je pre nás teraz. A ak by to bolo možné, chcel by som to povedať stručne, rovno k veci. A potom budeme mať službu uzdravovania alebo modlitbu za chorých. Viem, že je tu dnes ráno niekoľko ľudí, ktorí sú v núdzi, a niektorí z nich ich priniesli dlhou cestou, aby sa za nich modlili. Tým, že sa Pán na nás pozrel vo Svojom milosrdenstve a viedol nás v týchto veciach, radi by sme sa podelili so všetkými našimi spoluobčanmi o to, čo od Neho máme.

¹⁶ Tak, chcem teraz z toho urobiť tému, ak Boh dá, ani neviem, kde vôbec použijem ďalšie miesto Písma, ale prišlo mi to takto: „Vykúpenie skrze súd“. No, nedávno sme tu učili o vykúpení skrze milosrdenstvo a vykúpení skrze zmierenie. A ja som pomyslel na „Vykúpenie skrze súd“. No, Ježiš tu hovorí v svätom Jánovi 3, začneme asi od 10. verša:

Ježiš odpovedal a riekol mu: Ved' si ty učiteľ Izraelov a toho nevieš?

Amen, amen ti hovorím, že čo vieme, hovoríme, a čo sme videli, svedčíme, ale neprijímate nášho svedoctva.

Ak som vám povedal zemské veci, a neveríte, jako potom, ak vám poviem nebeské, uveríte?!

A nikto nevstúpil hore do neba, iba ten, ktorý sostúpil z neba - Syn človeka, ktorý je v nebi.

¹⁷ No, teraz by som chcel položiť cirkvi otázku. Ako by On, Syn človeka, ktorý stojí na zemi, mohol byť práve vtedy v nebi a pritom byť rovno vtedy na zemi? „Ktorý je Syn človeka, ktorý je v nebi...“ a tu On stojí na zemi.

Nieko sa ma raz opýtal, povedal, „Brat Branham, ak si myslíš, že Boh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet,“ povedal, „ak Boh prebýval v Kristovi, potom ku komu sa modlil v záhrade Eden?“

Spýtal som sa tej pani túto otázku, „Potom mi povedz, ako to, že On bol v nebi a v tom istom čase tu stál a rozprával sa s Nikodémom.“ Vidíte, vidíte? On sa nielen modlí, ale aj odpovedá na modlitbu. On... Vidíte, On je Ten, ktorý odpovedá na Svoju vlastnú modlitbu. Rozumiete? Teraz:

⁵¹ Pozrite sa tam na tú skalú, keď ich tam zavolať pred tú skalú. Oni udreli tú skalú a tá mala v boku puklinu. No, tá palica, ktorá bola v Mojžišovej ruke, to nebola Mojžišova palica; to bola Božia palica. Bol to Boží prút súdu.

Sledujte, ako s tým prútom súdil Izrael. On tam vyšiel a Mojžiš vytiahol ten prút, prišli muchy. Vytiahol ten prút, prišli vedy. A kvôli tej súdnej palici bol na Egypt vyliaty súd. Bol to Boží súd, ktorý bol v tej palici. A všimnite si, ten súd, keď tú skalú zasiahlo sucho a tam v tej skale bola trhlinka, a tou Skalou bol Kristus Ježiš. A všetok súd, ktorý by mal byť na vás, a ktorý prijímate, každý jeden z vás veriacich dnes ráno, všetky súdy, ktoré ste mali mať, všetko odsúdenie a všetko odchádzanie, všetky nepríjemnosti, ktoré ste vykonali, Boh tým všetkým vo Svojej láske udrel na Svojho Syna, Krista Ježiša. A On bol zasiahnutý do boku, ako bola tá skala.

⁵² A z tej skaly vyšla voda. A hynúci ľud, ktorý zomieral od smädu, prežil preto, že súdna palica Mojžiša - alebo Božia súdna palica v Mojžišovej ruke, namierená na bok tejto skaly, priniesla život zomierajúceho zhromaždeniu. Aké nádherné je dnes ráno to vyplnenie: Boh tak miloval svet, bezbožných, nemilých, že dal Svojho jednorodeného Syna, aby nikto, kto v Neho verí, nezahynul.

Ale ten súd... Mal som zomrieť ako hriešnik. Ty si mal zomrieť ako hriešnik. Nie sme hodní neba. A nie je nič, čo by sme mohli kedy urobiť, čo by nás urobilo hodnými. A len sa pozrite, ako sme sa k Nemu správali. Nehanbite sa dnes ráno tak trochu? Ja áno. To, ako sme s Ním zaobchádzali, a pritom vo Svojom milosrdenstve Boh vzal všetky moje hriechy a umiestnil ich na Svojho Syna. A tam súd rozdelil Jeho bok na dve časti, nasadil Mu na hlavu korunu a slzy a pľuvance a všetko také Mu stekalo po boku. On zaplatil cenu, aby sme sa ty i ja nikdy nemuseli postaviť pred súd.

⁵³ Myslím na tú malú pieseň:

*Ó, aká vzácna láska, ktorú mal Otec
pre Adamovu padlú rasu.*

*Dal Svojmu jedinému Synovi trpieť
a vykúpil nás skrze Svoju milosť.*

*Vidieť Ho, ako visí tam na Golgote,
trpí v horkej agónii,*

kričí, „Eli, Eli, Otče,

On povedal, „Myslím to tak, šéfe, z celého môjho srdca, že Kristus ma oslobodil od hriechu a hanby.“

On povedal, „No, ak ťa v tom Kristus oslobodil,“ povedal, „ráno pôjdem dolu a podpíšem papiere a ty budeš od otroctva oslobodený, aby si mohol kázať Evanjelium.“

On išiel kázať Evanjelium. Po mnohých rokoch, keď získal mnohých svojich bielych bratov pre Krista, ten starý otrok ležal a umieral. Prišli tam mnohí z jeho bielych bratov z mnohých miest, aby ho ešte uvideli. A tak oni si mysleli, že je mŕtvý. A on tam chvíľu ležal a obrátil sa a poobzeral sa. A on vidí, že to... „Či som ešte neodišiel?“ Povedal, „Ešte tam nie som?“

Povedali, „Ó, Sambo,“ povedali, „nikdy si...“ Povedali, „Išiel si do... Čo si videl?“

On povedal, „Ó, stál som pri nejakých dverách.“ A povedal, „Prišiel ku mne Anjel. A on povedal, 'No, Sambo,' povedal, 'vykonali si veľkú prácu. Poď sem a prijmi svoju korunu, svoje rúcho a svoje miesto.'“

A on povedal, „Ó, nehovor mi o rúchu a korune.“

Povedal, „Čo chceš robiť, Sambo?“

Povedal, „Len mi tu dovoľ stáť a dívať sa na Neho.“ On povedal, „To je celá koruna, ktorú kedy budem potrebovať, to je dívať sa na Neho. Len ma tu nechajte stáť milión rokov a upierať moje oči na Toho, ktorý ma oslobodil od hriechu a hanby.“

⁵⁰ Myslím, že to je dnes ráno to, ako to cíti každý veriaci. Nechcem ísť do neba nosiť korunu. Nechcem tam ísť, aby som mal na sebe nejaké rúcho. Chcem tam ísť, aby som videl Toho, ktorý ma miloval a vykúpil ma, keď som bol celý zničený a vo svete, a umyl ma a obnovil a učinil ma novým stvorením vo Svojej Prítomnosti. To je Ten, ktorého chcem vidieť.

Chcem Ho vidieť. Nezaujímam ani jedno z týchto... či sú na tomto mieste granátové jablká, či to je také, ktoré má dobré časy; či tam je hladovanie, či to čokoľvek má, nič nás nemôže oddeliť od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi. Myslím, že to je dnes ráno všetko o tých súdoch, sú to veci, ktoré robia ľudia.

A pamätajte, priatelia, ten jediný spôsob, ako to dnes ráno môžete mať, Niekto zastal na vašom mieste. Boh tak miloval svet, že dal - položil na Neho všetky Svoje veľké súdy.

A jako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn člověka, aby nikto, kdo verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.

Ak to nie je tá najkrajšia vec:

A jako Mojžiš povýšil (medeného) hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn člověka, aby nikto, kdo verí v neho, nezahynul, ale mal věčně trvající život.

¹⁸ Ešte mi nie je zjavené, ako to presne bude po našej smrti. Neverím, že to bolo do dnešného dňa dané synom človeka, aby vedeli, aký údel obdržíme po smrti. Mnoho ľudí si myslelo, že keď zomrieme, zostaneme duchom až do navrátenia tela zo vzkriesenia. Ale nie je to celkom tak, pretože Písmo hovorí, že ak bude tento pozemský stánok zborený, máme iný, ktorý nás už očakáva. Rozumiete? Je nejaký druh tela, do ktorého ideme, nie duch, ale náš duch ide do tela.

No, tým, že používame typy a sme typológovia, veríme tomuto: že Boh je zdokonalený v trojkách, ako Otec, Syn a Duch Svätý. Zákon a kresťanská časová dispencácia, časová dispencácia Ducha Svätého, všetky trojky sa zhromažďujú a robia jednu Bytosť v trojitej osobnosti.

¹⁹ No, potom sú tri príchody Pánove. Pán Ježiš prišiel prvýkrát, aby vykúpil Svoju Nevestu. On prichádza druhýkrát, aby prijal Svoju Nevestu. A tretíkrát prichádza so Svojou Nevestou. Rozumiete? Vidíte, my... Pri tom nasledujúcom príchode neprichádza na zem; sme len vychvátení, aby sme Ho stretli v povetrí. Vidíte, ten nádherný príbeh Rebeky a to, ako vyliezla na ťavu a išla s Eliezérom v ústrety Izákovi, a Izák, ktorý bol predobrazom Krista, Syna Božieho, ktorý bol synom Abraháma, ktorý zdedil všetok Abrahámov majetok a všetko, čo mal. On bol na poli v čase večera, prechádzal sa tam po poli, keď uvidel krásnu Rebeku, ako prichádza na ťave. Ó, to mi spôsobuje zimomriavky.

Tá nádherná Rebeka, on ju nikdy nevidel; on nikdy nevedel, kto ona je; ale Eliezér ju bol uloviť. A našiel ju skrze svedectvo Ducha Svätého. Povedal... Modlil sa a povedal, „Bože, daj mi dnes milosť, aby som našiel ženu pre svojho pána.“ A potom, keď Rebeka prišla napojiť ťavy, čo bolo znamením, že je ochotná ísť, nasadla na ťavu a išla na to stretnutie. A on bol vonku na poli, v polovici cesty, ďalej od domu otca.

²⁰ Ježiš je, možno (Rád by som o tom premýšľal takto. Nemôžem povedať...), už opustil slávu, zostupuje medzi hviezdami, a tak ďalej, pohybuje sa smerom dolu na zem. V jednom z týchto dní, možno ešte

dnes, Cirkev, ktorú On ešte nevidel, len ako o nej svedčil Duch Svätý... Vidíte?

A sledujte, keď Rebeka uvidela Izáka, zakryla si tvár a zoskočila z ťavy a bežala mu naproti. Bola to láska na prvý pohľad. Nevie, ako On bude vyzerat'. Ja... On môže byť veľký Človek; môže to byť malý Človek; môže byť hnedý, biely, čierny. Nevie, akej farby bude; aké bude mať vlasy; akej farby budú Jeho oči; ale ja Ho milujem. Je mi jedno, ako On vyzerá; milujem Ho. Tak veru. A Cirkev Ho bude milovať.

A verím, že On je teraz na ceste, že opustil slonovinové paláce, prichádza dolu, aby prijal Svoju Nevestu. Potom sme vychvátení do povetria, aby sme sa stretli s Pánom. Je to tak? Potom ideme na svadbu, ako to urobil Izák s Rebekou. A potom, keď vyšli zo svadobného obradu, on bol vlastníkom. A potom, keď Ježiš znovu prichádza so Svojou Nevestou, aby vládol na tróne Dávida, Svojho Otca, v Miléniu, On s ňou potom príde ako Kráľ s Kráľovnou.

²¹ No, myslím, že to isté je v tele. Nám je dané prvé telo, ktoré je prirodzené, smrteľné, telo učené z hriechu. A to ďalšie telo je slávne telo, nejaký druh tela, do ktorého ide Kresťan, veriaci, keď zomiera. Nie je to úplne tak telo. Nepovedal by som, že je to hmatateľné, ale napriek tomu je to skutočné. A potom sa to telo obráti späť, aby na konci pri vzkriesení prijalo ten príbytok z hlíny. Potom sme navždy na Jeho podobu. Ó, to je jednoducho nádherné.

Pozrite. Poviete, „Brat Branham, to...“ Vidíte, ak je to duch, nemôžete to vidieť. Ale to nie je duch.

Pozrite. Keď čarodejnica z Endoru vyvolala ducha Samuela, alebo Samuela, Saul ho spoznal. On tam stál oblečený vo svojom prorockom rúchu. A tá čarodejnica sa zľakla a spadla na zem a povedala, „Vidím vystupovať bohov.“ A nielenže mal na sebe svoje prorocké rúcho, on bol stále prorokom. On povedal, „Prečo si ma zavolať, keď si sa stal nepriateľom Božím?“ On povedal, „Zajtra budeš so mnou.“ Povedal, „Padneš...“ a ako on padne v boji, jeho syn padne, a úplne presne. A oni tam stáli a poznali ho.

No, poviete, „Brat Branham, tým by som si nebol príliš istý.“ V poriadku. A čo keď bol Ježiš na hore Premenenia a stál tu Mojžiš aj Eliáš a stál tam Peter, Jakub a Ján a dívali sa na nich. To je pravda. Áno, budeme niečím, keď sa odtiaľto dostaneme. To je pravda. Budeme niekým a niečím. Ó, a akým typom ľudí by sme dnes mali byť, keď poznáme Boha skrze Jeho milosť, ktorý má pre ľudí nové telo.

A Hospodin...

Takto to jednoducho chodí. Rozumiete? Niekedy tie skúšky prichádzajú, len aby nás vyskúšali. A každý syn, ktorý prichádza k Bohu, musí byť od Boha káznený. A ak nedokážeme zničiť kázeň, potom sme cudzoložnatá a nie deti Božie. Brat, na kresťanstve je niečo, že keď je človek znovuzrodený, to do neho vkladá niečo, čo ho drží. No, tam vo vnútri je niečo, čo s ním niečo robí. Iste. No, neprešiel som sem na Pánovu stranu alebo ku Nemu, aby som hovoril... aby som mal len dobrý čas. Prišiel som sem, pretože Ho milujem. A ja Mu musím pomôcť niesť to bremeno.

Či Ježiš musí niesť kríž Sám

a celý svet ide uvoľnený?

Tam je kríž pre každého jedného;

... je tam pre mňa kríž.

Je to tak? Čo potom má Kresťan spievať? Ďalší verš:

Tento posvätený kríž budem niesť,

dokiaľ ma smrť nevyslobodí. (To je pravda.)

Potom prídem domov, aby som nosil korunu,

lebo je tam pre mňa koruna.

Nielen zlatá koruna, aby vám bola nasadená na hlavu, ale niečo, čo je oveľa ďalej poza tým. Pavol to raz mohol letným pohľadom zazrieť. On povedal, „Oko nevidelo, ucho nepočulo, ani to nevstúpilo na srdcia ľudí, to, čo má Boh pripravené pre tých, ktorí Ho milujú.“ Nie koruna, zlatá koruna, to by pre mňa veľa neznamovalo. Ja sa aj tak nezaujímam o také veci. Ale moja koruna je nové telo, nová bytosť, korunovaná na Jeho podobu: telo, ako Jeho vlastné slávne telo, kde s Ním jednoducho môžem žiť. To je pre mňa dostatočná koruna.

⁴⁹ Jeden starý farebný muž tam na juhu nedávno hovoril, on stál... Raz ráno bol spasený, vyšiel von a povedal o tom všetkým svojim priateľom. A povedal, že Kristus ho oslobodil. A išiel okolo ten starý otrokár, povedal, „Čo je toto, Sambo? Počul som, že hovoríš, že Kristus ťa oslobodil?“

On povedal, „Áno.“

On povedal, „Príď za chvíľu do mojej kancelárie.“ Povedal, „Sambo, ako vážne to myslíš?“

⁴⁷ No, On hovorí... Keď tam teraz prichádzame, musí prísť súd. Tak Boh teraz hovorí... Prial by som si, aby sme tu dnes ráno okolo toho mohli poskakovať, ale poďme teraz sem do Knihy Exodus - mám na mysli Numeri, v 21. kapitole. A teraz hovoríme o medenom hadovi, teraz sa vraciame k nášmu textu, aby sme za pár minút zakončili, pretože sa musíme poponáhľať. Všimnite si ten súd.

No, v 20. kapitole, myslím, že to je verš v 20. kapitole, asi okolo 7. verša. Počúvajte toto:

A Hospodin hovoril Mojžišovi a riekol:

Vezmi palicu...

Ó, musím vziať ešte chvíľku času a prečítať tu niečo z tohto. Jednoducho to znie tak dobre. Začnime tu od 2. verša 20. kapitoly.

A obec nemala vody, a preto sa shromaždili na Mojžiša a na Árona.

A ľud sa dohadoval s Mojžišom,... (alebo inými slovami, hádali sa s ním) **...a vraveli: Ach, keby sme len boli zomreli vtedy, keď naši bratia pred Hospodinom!**

(A keď oni...) **doviedli shromaždenie Hospodinovo na túto púšť? Aby sme tu pomreli i my i náš dobytok?**

A prečo ste nás vyviedli hore z Egypta, aby ste nás doviedli na toto zlé miesto? (Pozrite sa.) **Nie je to miesto vhodné pre semä...**

No, keď sa staneš skutočným veriacim, ľudia sa s tebou veľmi nespoľčujú. Je to tak? Je to tak trochu divné miesto. V poriadku. „Žiadne figy,“ nie je tam veľké obecenstvo, nikto s tebou nechce mať nič spoločné. Povedia, „Stratil rozum, zbláznil sa. No, mali sme lepší čas tam vo svete.“ No, sledujte to.

...pre fík... (nevhodné miesto) **...pre vinič... ...granátovú jablňu, a niet ani vody na pitie.**

⁴⁸ Ó, čo za čas. Všimnite si. „Z vody“ znamená „keď sa radovali.“ Rozumiete? „Nie je tu veľa radosti,“ povie, „a jediné, čo robíme, už viac nechodíme v nedeľu na predstavenia. A nepozeráme loptové hry, keď sme robili všetky tie veci, ktoré sme kedysi robili. Je to tu hrozné miesto.“ No, sledujte to karhanie. Radšej sa rovno tu zastavím, či nie? Ha, ha.

V poriadku. Chlapče, teraz to prichádzalo ku súdu. Všimnite si.

²² Myslím na tento malý krehký stánok nášho poníženia, ktorý je tu. Alebo čo to je? Je to len zopár vitamínov a kalórií, a tak ďalej, je to len malé miesto na ukotvenie duše. To je všetko. Ale v jednom z týchto slávnych dní to bude zmenené a toto, čo je tam vo vnútri, pôjde, pretože to nemôže znovu do toho prísť okamžite. Musí to do toho prichádzať nejakou postupne. Dokonca ani potom, ako sme zomreli, keď vchádzame do toho typu tela, nevieme, aké to bude. Pavol hovorí, že sa ešte neukázalo, čím budeme na konci. Ale vieme, že budeme mať telo ako Jeho vlastné slávne telo, lebo Ho uvidíme takého, aký je. Vidíte, niečo také, lebo Ho uvidíme takého, aký je.

²³ No, akú cenu to stálo, aby sme boli získaní? Budeme o tom hovoriť cez súd. No, obráťme sa teraz na to, „ako Mojžiš vyzdvihol medeného hada.“ On povedal, „na púšti...“ Práve z toho istého dôvodu, prečo Mojžiš pozdvihol medeného hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka. No, Mojžiš pozdvihol medeného hada kvôli viacnásobnému účelu; to bolo preto, že reptali. A tá ďalšia vec, boli chorí. A hneď tam to potom prinieslo pre deti Izraela Božské uzdravenie.

Exodus... Poďme do Numeri, asi 21, a zistíme, či to nie je lepšie - lepšie z toho...? ... Numeri 21. Práve tam som si nechal záložku, ktorá bola zhodou okolností v Numeri 21. A všimnime si tu na chvíľu, ako deti Izraela začínajú na svojej ceste: dokonalý typ Cirkvi dnes, ktorá je na svojej ceste do Zeme slávy. Či veríte, že každý deň získavame trochu viac zeme, keď ideme ďalej? Stavíme si každý večer táborák na novom mieste, cítim sa trochu bližšie ako včera, verím tomu, vy nie? Každý večer len stavíme nový táborák: posúvame sa ďalej.

²⁴ Izrael, pokiaľ putovali, išli smerom do zaslúbenej zeme. Po chvíli sa stali reptákmi a sťažovali sa, pretože nedokázali prijať Boha v Jeho veľkej forme moci.

Ó, rád by som sa tu trochu pochválil modlitebňou, ak to prepáčite, hostia, a tak ďalej. Ste jednými z nás; nemáme tu žiaden rozdiel: sme tu jednoducho všetci jedno v Kristovi. Jednoducho milujeme jeden druhého.

No, ako sme sa snažili stáť za plným Evanjeliom, tým nadprirodzeným. Ak Boh hovorí, že robí určitú vec, On je Boh Stvoriteľ, my to prijímame; my tomu veríme. Keď Boh niečo robí, hovoríme, „Áno, pane.“ A my veríme, že s Písmom sa nemá manipulovať, ani ho preklápať a hovoriť, „No, to teraz presne neznamenal to.“ Veríme, že to znamená presne to, čo hovorí. My sa s tým vôbec nezahrávame:

povieme, „To je to.“ Ak k Tomu moja viera nepasuje, je to moja chyba. To nie je Božia chyba.

²⁵ No, synovia Izraelovi na svojej ceste nemuseli ísť veľmi ďaleko. V skutočnosti by to mohli prejsť za týždeň, ak by len pokračovali. Ale to, čo im prišlo do cesty, bolo ich reptanie a sťažovanie sa. Boh s nimi pracoval.

A potom, keď prešli do zaslúbenej zeme, vzali jedného z každého pokolenia, pričom tam bolo dvanásť pokolení. A dvaja z nich sa vrátili, Jozue a Kálef, a povedali, „Môžeme tú zem zaujať.“

Ale desať z nich sa vrátilo a povedali, „Je to príliš ťažké. Nedokážeme to, pretože tí ľudia sú príliš veľkí a ich mestá sú všetky zamurované a my sme v ich očiach ako kobyľky, tak to nedokážeme urobiť.“ A oni boli potom na mieste zvanom Kádeš-barnea.

Kádeš-barnea bola kedysi súdnou stolicou sveta. Je tu veľký prameň a z neho vedie mnoho malých prameňov, čo je opäť dokonalý typ: Kristus, ten veľký Prameň; Cirkev, ten malý prameň, ktorý vychádza od Krista; súdna stolica.

Súd začína v dome Božom. Tu je to, kde sme súdení. A nie je to škoda, že keď vidíme, že sa mýlime a robíme nesprávne veci, žijeme nesprávnym druhom života, spájame sa s nesprávnymi vecami a všetko také, že nie sme len dostatočne veľkí, aby sme išli hore a povedali, „Bože, je mi ľúto, ja sa mýlim. Ty máš pravdu a ja sa mýlim, a odpusť mi a pomôž mi, aby som nabudúce urobil lepšie.“ Ak by sme len boli so sebou skutočne úprimní. Ale my nie sme. Počujeme kázanie Evanjelia a hovoríme, „Ó, dobre, ja tomu takým spôsobom vôbec neverím.“

²⁶ No, nemýlim sa. Ale verím, že keď som tu bol naposledy predtým, ako som išiel na hory, kázal som o neodpustiteľnom hriechu. Je to tak? Neodpustiteľný hriech... „Ten, kto vie robiť dobre a nečiní, má hriech. Lebo ak dobrovoľne neveríme, potom, čo sme prijali poznanie pravdy, nezostáva tam viacej obeti za hriech.“ Židom 10. Vidíte? Potom, ako máme poznanie pravdy, o tom, čo by sme mali robiť, a potom to nerobíme, potom nemôžeme ísť ďalej s Bohom, dokiaľ to neurobíme. Rozumiete? Boh nám len predstavuje niečo, že by sme mali skončiť s takým druhom života, prestať žiť pre ten svet a vyznávať, že sme Kresťania. A my budeme pokračovať rovno v tej istej veci, potom nemôžeme ísť ďalej s Bohom. To je len... Miesto, kde sa to stalo, nám bolo zjavené, tak sme sa museli zastaviť rovno tam, kým to nenapravíme, a potom ísť ďalej s Bohom. Lebo potom, keď sme... sme znovu naspäť v milosti.

jalovicu. Tá krv bola kropená sedemkrát: krvavá obeť, ktorá činila zmierenie, sedemkrát stála na mieste súdu. Potom bola táto jalovica umiestnená do ohňa a bola spálená na popol.

Potom kedykoľvek Izrael... Urobili to, čo oni nazývajú „vodami oddelenia“, a tam bol spálený šarlát, yzop, a bolo to dané spolu a spálené, čo zobrazovalo obdobie milosti: ospravedlnenie, posvätenie, krst Duchom Svätým; cez cédrové drevo, yzop a šarlát a bolo to všetko spolu spálené. A toto spôsobilo, ak budete čítať ďalej, ak si to chcete prečítať. Kvôli času, nebudem mať čas, aby som to prečítal.

⁴⁵ Ale v 19. kapitole to učinilo vody oddelenia, že ak niekto urobil niečo zlé alebo niečo také, potom bol na neho umiestnený popol tejto jalovice a on bol oddelený od svojej viny. Ak bol nečistý, potom to bola voda oddelenia. Bola to pamiatka cez všetky ich generácie, aby vedeli, že táto jalovica, vybraná jalovica, špeciálna jalovica a krv stála medzi ním a cirkvou; a jej popol urobil oddelenie medzi ním a jeho vinou. Ó, keď to vidíte a umiestňujete to na Krista Ježiša... Keď sme vinní, dívame sa na oddelenie... Ten, ktorý tam stál na súde, a Jeho Krv vytiekla z Jeho tela a pokropila zem, medzi týmto miestom a Božím svätým stánkom, aby každý veriaci, ktorý prichádza do Jeho Prítomnosti, láme sa cez oponu tela a oddeľuje sa od svetských vecí, on vie, že Krv vykonáva zmierenie: vody oddelenia.

⁴⁶ A Boh nás skrze Svoju milosť umyl a oddelil nás obmytím vodami Slova a oddelil Svoju Cirkev od svetských vecí do oddeleného zasväteného života, aby žili pre Neho; aby kráčali v tomto prítomnom svete bez odsúdenia: A tak teraz už niet žiadneho odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale boli oddelení vodou skrze Slovo, zostali pomazaní Duchom Svätým. A popol oddelenia bol pokropený na toho jednotlivca a ten kráča v tomto prítomnom svete, slobodný od odsúdenia skrze Ducha Svätého. Aké nádherné... Keď môžeš vedieť, že on by mal byť ten, ten vinný, vyvedený v prítomnosti všetkých bytostí, z prítomnosti Eleazára, veľkňaza. A tam mu malo byť podrezané hrdlo; jeho telo malo byť spálené na mosadznom oltári. A všetky tieto veci mali byť na jeho mieste; mal by byť... [Prázdne miesto na páske. - pozn.prekl.] ...učinil oddelenie skrze Krv, ktorá bola pokropená medzi nebom a zemou, otvorila bránu, aby každý veriaci, ktorý je v Kristu Ježišovi, mal právo ku tej krvavej ceste k trónu Božiemu. „Sedemkrát ho pokropíš pre každý cirkevný vek.“ Cez metodistov, cez baptistov, cez každý vek, ktorý tam bol, tam bola krvavá cesta pokropená skrze oddelenie.

⁴² Nuž, každý človek, ktorý tu dnes je, on nemusí byť súdený na konci; môže byť súdený dnes ráno, ak chce byť súdený. No, musí byť vykonaná príprava na súd. No, ak Boh, aby priviedol Adama a Evu do Svojej prítomnosti, musel urobiť prípravu. No, čo to urobilo? Ak neveríte v milosť...

Milosť poskytla prípravu. Ó, ako som za to šťastný. Milosť poskytla prípravu. Milosť je láska. Boh tak miloval Svoje upadnuté stvorenia, že im poskytol prípravu, aby ich postavil do Svojej prítomnosti pred súdom. Boh išiel a zabil ovce alebo zvieratá; položil na nich tie kože, aby ich zakryli; a prv, ako nastal súd, bola tam zaobstaraná krv. Samozrejme, súd bol skrže krv. A potom On preliel nevinnú krv, aby zakryl vinu tých vinných.

⁴³ Nuž, myslím, že to je v 19. kapitole Knihy Exodus, kde Pán Boh robí...

A Hospodin hovoril Mojžišovi a Áronovi a riekol:

Toto je ustanovenie zákona, ktoré prikázal Hospodin povediac: Hovor synom Izraelovým, aby vzali a doviedli mi červenú jalovicu bez vady, na ktorej niet poškvrvny, na ktorú ešte nebolo položené jarmo.

A dáte ju Eleazárovi, kňazovi, ktorý ju vyvedie von za tábor, a tam ju zabijú pred jeho tvárou.

A Eleazár, kňaz, vezme z jej krvi svojím prstom a pokropí jej krvou smerom ku stánu shromaždenia sedemkrát.

Ó, ak si všimnete, červená jalovica. Všimnite si, tým, že to bola samica, to vyobrazuje Cirkev... Červená farba; tam nemohla byť žiadna škvrna; muselo to byť jednofarebné. A červená vždy dáva - znamená vykúpenie. Poviete, „Červená vždy znamená nebezpečenstvo.“ Pre nás to tak je pri červenom svetle, ale znamená to tiež vykúpenie; neutekajte od toho. Tak červená bola v Biblii vždy znamením. Smilnica Rachab nechala vyzvedačov uniknúť po šarlátovej šatke alebo šarlátovom povraze, čo bolo znamením, že Boh nechal jej dom stáť.

⁴⁴ No, všimnite si, tá červená, táto červená jalovica mala byť privedená a mala byť zabitá v prítomnosti Eleazára. A on ju mal vziať, kopytá a všetko, a spáliť ju. A predtým, ako ona - zatiaľ čo zomierala, on vzal a ponoril svoje prsty do jej krvi a pokropil ňou ku stánku a namočil prsty do tej krvi a pokropil ňou smerom ku stánku a urobil to sedemkrát, to zobrazovalo sedem časových období alebo tých sedem cirkevných vekov, že Cirkev bude pokropená Krvou, že ten súd bol položený na tú

²⁷ No, Izrael prišiel hore do Kádeš-barnee a tu sa navrátili. A Jozue a Kálef boli skutočne úplne rozpálení. Oni tam medzi sebou museli mať modlitebné zhromaždenie, nejaké skutočné prebudenie. A keď sa vrátili, povedali, „Áno, môžeme to vziať.“

Ale tých ďalších desať povedalo, „Ó, nie, to nemôžeme urobiť. My, to je na nás príliš ťažké.“ Nedostatok viery. Rozumiete? Počúvaj, Kresťan. Všetko je založené na viere. A viera nemôže byť správna, pokiaľ nemá niečo, na čom by mohla byť založená. Nemôžeš mať vieru, keď povieš, „No, verím, že toto je moja viera, že...“ Moja viera nie je dobrá, ak je v protiklade s Božou vierou. Ale ak sa moja viera zhoduje s tou Jeho, potom mám pevný základ. „Bez ohľadu na to, čo sa deje, my aj tak pôjdeme, pretože Boh to tak povedal.“ No, to je typ viery, ktorú mali Kálef a Jozue.

²⁸ No, Boh to povedal Mojžišovi predtým, ako odišiel; On o tom povedal Abrahámovi ešte predtým, ako sa ktoréhoľvek z tých detí narodilo, že on a jeho semeno bude putovať v cudzej zemi, ale dá im Palestínu. Zaslúbil to Abrahámovi. A potom potvrdil Svoje zaslúbenie tým, že navštívil Mojžiša a hovoril k nemu, že mu tú zem už dal, „Len si ju choďte vziať.“

A tak Jozue... Ó, toto sa mi tu páči. Jozue nezakladal svoju vieru na tom, čo videl, ale na tom, čo Boh povedal. Nezáleží na tom, akí boli tí obri veľkí, koľko tam bolo naokolo hradieb, koľko mali delostrelectva, Jozue sa díval na Božie Slovo. To je to, na čo sa chceme dnes dívať. Poviete, „Ó, mám toľko vzostupov a pádov, brat Branham.“ Ale ak by ste len mali moje vzostupy a pády...

Jedna pani tu nedávno navštívila istého lekára. A ten malý doktor nadával a skákal hore a dolu a takto vyvádza. Tá pani mu povedala, „Nerobila by som to, keby som bola na tvojom mieste, doktor.“

On povedal, „Ak by si mala moje starosti, no, robila by si to tiež.“

Povedala, „Ó, mám toľko starostí ako ty a ja to aj tak nerobím.“ Tak dostali toho lekára rovno na to správne miesto. To je pravda. Odvtedy si tú pani vážil. To je to; urobí to len slovo v danom čase. Rozumiete? Nezáleží na tom, aké máte starosti, aké sú vaše pokušenia, stojte na Božom Slove. Keď sa všade zdá, že všetko zlyháva, stoj na Božom Slove. On to tak povedal.

²⁹ Potom, keď prišli na miesto, kde mali prejsť na druhú stranu, a Jozue vedel, že Boh zaslúbil, že im dá tú zem, a ona im patrí bez

ohľadu na to, aký bol odpor... To je typom dnešnej Cirkvi, tých skutočných pravdivých údov Tela Kristovho. Máme veľa ľudí, ktorí chodia do cirkvi. Ale v tej cirkvi, a prakticky v mnohých z nich - hádam vo všetkých z nich, dúfam... V tej určitej skupine tej cirkvi sú členovia tej cirkvi, ktorí budú skutočne veriť z celého svojho srdca. Viem, že to tak je. Zachytil som ich na pódiu pod inšpiráciou a videl som, keď boli skutočne pravdiví. Hoci by možno nerozumeli plnému Evanjeliu, a tak ďalej, ale napriek tomu sú vo svojom srdci skutoční. Čomu veria, tomu skutočne veria z celého svojho srdca. A oni...

A všetko bez viery je hriech. Nevera je absolútne hriech. Všetko, čo nie je z viery, nie je z Boha. Musíte veriť. A jediný spôsob, ako môžete mať vieru, je najprv vidieť, čo Boh o tom povedal, a potom veriť Jeho Slovu. To je pravda. To je ten jediný spôsob, ako to môžete robiť.

³⁰ Tak Jozue a Kálef vedeli, že Boh to zaslúbil. A oni sa vrátili a nebáli sa povedať, „Môžeme to vziať,“ pretože svoju vieru nezakladali na tom, čo videli, ale na tom, čomu verili.

No, dnes v tejto modlitebni môžeme založiť svoju vieru ako americkí občania. No, nemôžeme... Vlastne, ako Kresťania môžeme založiť svoju vieru na tom, čo Boh povedal, bez ohľadu na to, aký lekár, aký vedec, aký dôkaz tam bude.

³¹ Tu pred nejakým časom, pred pár týždňami, som počúval niekde v rádiu - alebo nie, čítal som to v novinách, hore v Oregone, a povedal som - alebo hore v Idaho, povedal som, že oni chválili nejakého vedca, lebo on sa práve chystal dokázať, že život zvierat a rastlín je tým istým životom. No, ako potom vyšlo zvierat z rastlinného života? A tá rastlina, inými slovami strom a ryba, je tá istá osoba. Rozumiete?

No, to je trochu viac, než dokážu uchopiť moje rozumové schopnosti. Verím, že Boh stvoril strom; On stvoril rybu. Rozumiete? A tak, to je tak ďaleko, ako len môžem zájsť. A veriť čomukoľvek inému mimo toho, ja tomu jednoducho neverím; to je celé. Rozumiete? Musí to byť založené na Pánovom Slove. On stvoril palmu a On stvoril dub. Oba neboli tým istým stromom. Ak by to tak bolo, dub by niesol kokosové orechy alebo palmy alebo čokoľvek iné. Rozumiete? Je to život, ktorý je v ňom. A ja Ho len beriem za Jeho Slovo, ako sa to zdá jednoduché, a tak tomu verím. Vy nie?

³² No, dnes ráno, zatiaľ čo ľudia prichádzajú, aby sa za nich modlilo, môžeme založiť svoje myšlienky na tom. Môžeme svoje

Ale čo ak by sme to dnes ráno mali všetci v srdciach, že dnes by bol posledný deň; a my by sme mali žiť každý deň tak, ako keby to bol posledný deň, „Toto je posledný deň.“ A všetci v láske...

⁴⁰ Niekedy odídem z domu. Milujem svoju ženu a chcem pre ňu niečo urobiť. A kúpim jej škatuľku cukríkov alebo niečo iné (Rozumiete?), o čom viem, že ona chce, aby som to urobil. Rozumiete? Alebo niečo iné, čo chce, aby som urobil, rád to robím. A teraz, bratia, toto sa môže zdať trochu smiešne. Nie je to veľmi dobré miesto, aby som to povedal, ale rád jej pomáham umyť riad, pretože viem, že je pre ňu ťažké, aby to stále robila. A ja tam len idem a umyjem jej ten riad. Ona toho nehovorí veľa, ale viem, že si to cení. Rozumiete?

Prečo som... Čo sa to tu snažím zdôrazniť? Snažím sa povedať toto: že to chcem urobiť, hoci niekto povie... Myslím, že susedia si myslia, že som padavka, keď tam vytriasam koberce a zametám podlahu a robím takéto veci, ženskú prácu. Ale rád to robím, pretože milujem svoju ženu. Rozumiete? Milujem ju. A čokoľvek, čo môžem urobiť, aby som jej dal najavo, že ju milujem, rád to robím.

No, to isté je s každým veriacim. Tu to je. No, nechajte toto hlboko vsiaknuť. Len otvorte teraz veľký pohár. Ak si veriaci a si zamilovaný do Ježiša, ty jednoducho miluješ robiť všetko, čo len môžeš, aby ťa On miloval viac. Ak stáť tu a svedčiť tomuto človeku spôsobí, že On bude milovať viac, potom to milujem robiť. Ak to je vyhýbanie sa týmto zlým veciam, nezáleží na tom, či som pokúšaný, ak to vyhýbanie sa spôsobuje, že Ho milujem, a ja viem, že On bude milovať... Alebo si myslím, že to spôsobí, že On ma bude milovať o trochu viac, ak len nebudem robiť toto alebo robiť tamto, ja to rád urobím, vy nie? Pretože sme do Neho zamilovaní.

⁴¹ No, Boh, keď tak miloval Adama a Evu, že musel preliať krv predtým, ako mohol... Súd bol smrť a On musel - namiesto nich niečo muselo zomrieť. A potom mohli stáť v Jeho prítomnosti. No, tam bol v tom súd. Eva najprv počúvala satana a on jej vybielil Slovo. A oni neverili Slovu, a to Slovo sa potom stalo Božím súdom.

No, toto Slovo, Slovo Božie, bude súdiť každú osobu. Toto Slovo, ktoré je tu dnes ráno kázané. Kázalo sa to tam dolu na Wall Street; kázalo sa tam v kresťanskej cirkvi; dole v presbyteriánskej cirkvi. Kdekoľvek je Slovo kázané, stáva sa súdom. Ľudia sú súdení Slovom Božím. A tu je jedna dobrá vec, ktorú treba vedieť, že buď náš súd ide pred nami, alebo bude nasledovať po nás.

„To nie je o tom, ako to ja dobijem. Nie je mojou vecou, aby som na to prišiel, ale Boh povedal, že to patrí nám, a ja - tak to je moje. Boh to tak povedal.“

Takže uzdravenie dnes ráno patrí mne. Uzdravenie patrí vám. Spasenie patrí vám. Spasenie patrí mne. Povieťe, „Nedokážem žiť ten správny druh života.“ Áno, dokážeš. Boh povedal, že dokážeme. Verím tomu. Či nie? Ako môžete žiť v tomto súčasnom svete bez toho, aby ste vychádzali a združovali sa s tým davom a robili veci, ktoré robia? Boh povedal, že môžeme; Jeho milosť je dostatočná. Tým je to vybavené, tak len utiahnime pracku a pokračujeme.

Kádeš-barnea, súdna stolica, kde všetko malo byť súdené v Kádeš-barnei. A len dvaja obstáli na súde. A ako povedali, že v tom obstáli? Zakladali svoju vieru na tom TAK HOVORÍ PÁN. To je všetko. Boh to zaslúbil. A nielen to, ale oni to dokázali. Amen. To je to, čo treba urobiť. Amen.

³⁹ No, 21. kapitola tejto... Nie, myslím, že je to 19. kapitola. Aká nádherná kapitola to je: po prvé, keď hovoríme o súde skrze krv. Všetok súd skrze milosrdenstvo - mám na mysli ich vykúpenie, prepáčte. Vykúpenie skrze milosrdenstvo, vykúpenie skrze milosť, vykúpenie skrze krv, vykúpenie skrze súd. A dnes ráno sa tým chceme na ďalších pár minút zaoberať, dostať sa rovno do toho jadra, ak nám Boh pomôže, kde je kľúčovým bodom súd.

No, najprv krv, urobenie zmierenia. V záhrade Eden musel Boh priniesť preliatu krv, aby mohol vyniesť súd, lebo On už vypovedal Svoje Slovo a Jeho Slovo nepotrebuje nič iné. A Boh povedal, „V deň, kedy z toho budete jesť, v ten deň zomriete.“

Všimli ste si, ako to Satan pred Evou vybielil? Povedal, „Áno, Boh povedal... Ale istotne to nemyslel takým spôsobom.“ Rozumiete? No, nie je to to, čo dnes diabol hovorí veriacemu? „Ó, dobre, ty nemusíš tieto veci robiť.“ No, brat, ak si Kresťan, budeš to chcieť robiť. Budeš to chcieť robiť. To najväčšie potešenie, ktoré veriaci má, je vedieť, že žije alebo robí niečo, čo sa páči Pánovi.

No, ak by sme očakávali na príchod Pánov tak, ako by sme mali očakávať, no, ó, nikde by neboli žiadne konflikty. Každý by bol zamilovaný a bola by tam harmónia. Nebolo by to nádherné? A viete, že On môže prísť aj dnes? Nevie, čo ešte zostalo. To je pravda. Je len čas, aby On prišiel.

myšlienky založiť na tomto: že Boh zaslúbil. Ak by ste tu dnes ráno boli, povedali by ste, „No, brat, brat Bill, mal som v živote vzostupy a pády. Vždy som chcel žiť kresťanským životom. Ale nikdy som sa jednoducho nedokázal usadiť.“ No, dnes ráno môžem založiť svoje zaslúbenie - svoju vieru na tomto, môj brat, sestra: ak rovno teraz urobíš to úplné zasvätenie... Nečakaj, kým prídeš k oltáru. Môžeš prísť sem a povedať, „Teraz som to prijal,“ ale rovno tam, kde si teraz, môžeš povedať, „Bože, buď mi milostivý, odpadlíkovi alebo hriešnikovi, nech je to čokoľvek, a ja teraz zakladám svoje nádeje na ničom inom ako na Tvojom Slove. Verím tomu.“ Potom, brat, niečo sa stane, pretože ty máš skutočný základ; lebo Boh ťa v žiadnom prípade nevyženie von. Prichádzajú pokušenia; nikdy nenastane nejaké pokušenie, že by ti On nedal milosť, aby si to zvládol. A On zaslúbil, že sa s tebou stretne na každom bojovom poli, rovno tam a On požehná. Tak potom, to je to, kde je tvoja nádej...

Dostanete sa na to miesto a povieťe, „No, brat Bill, oni... Mám toľko pokušení.“ Povedzte mi o jednom Kresťanovi, ktorý nemá pokušenie. Nikdy sme neprišli na piknik; prišli sme na bojisko. Sme tu, aby sme bojovali s nepriateľom. No iste, neobliekame si svoju výzbroj, len aby sa na ňu niekto mohol dívať. Ak sa staneš Kresťanom, len aby sa na teba niekto díval, potom si... No, obávam sa, že si sa dostal na zlé miesto.

³³ Na Kresťanov sa niekedy dívajú zhora alebo si z nich robia žarty, ale my prichádzame ako bojovníci (Amen.), prichádzame pokropení Krvou. Starý drsný kríž, ktorý ide pred nami, Ranná Hviezda osvetľuje cestu, no, sme niekde na ceste. Nestarajte sa o to, čo hovorí svet: ide o to, čo povedal Boh. To pole patrí nám; Boh tak povedal. Sme na ceste. Ak sme vyradení tu na tomto bojisku... Ak je tento pozemský príbytok preč, máme už iný, ktorý tam čaká. Nie je sa čoho báť.

Tak veru, patrí nám všetko, pretože Kristus nám to všetko skrze Seba vykúpil. A On nás miloval a my sme k Nemu nemohli prísť, ak by nás k Nemu nepritiahol Boh. Povedal, „Nikto nemôže ku Mne prísť, iba ak by ho najprv nepritiahol Môj Otec. A každý, kto príde, dám mu večný Život a vzkriesim ho v ten posledný deň.“ Aké obavy vôbec máme? Nie je sa čoho obávať; nič, z čoho by ste mali mať strach. Povieťe, „Kto bude prezidentom?“ Budeme mať hospodársku krízu. To pre mňa nie je dôležité. Jediná vec, ktorú viem, je, že Boh prehovoril a povedal, že On ma prevedie, tak som len vzal Jeho Ruku, vzal Jeho Slovo. Tak ideme na našej ceste do zaslúbenej zeme. Keď sa dostaneme do Kádeš-barnee, len veríme Božiemu Slovu a ideme ďalej. To je pravda. Ó, a tá slávna časť, On nám raz za čas dáva veľké strapce hrozna ako dôkaz

(Rozumiete?), že tam za riekou je Kraj, ktorý nazývajú večným blahom. Nie je to tak? Tak žiť alebo zomrieť, aký je v tom rozdiel? Poďme len ďalej.

³⁴ No, ak žijeme len taký polovičatý druh života, pamätajte, to nie je dobré. Položme teraz tú vec a povedzme, „Bože, práve dnes ráno prichádzam a zakladám svoju vieru na Tvojom Slove. Je mi jedno, či nikdy v živote nezakričím. Je mi jedno, či nikdy v živote nebudem plakať. Je mi jedno, či nikdy nebudem mať nejaký druh demonštrácie; zakladám svoju vieru na Tvojom Slove a som na ceste do zaslúbenej zeme. A pretože mi to svet povedal, alebo niekto mi povedal, že keď nemám nejaký zvláštny pocit, keď som spasený, alebo niečo také...“ No, nehovorím proti tomu nič zlé. To je v poriadku, ale to nie je to. Amen.

*Moja viera nie je postavená na ničom menšom,
než na Ježišovej Krvi a spravodlivosti;
...razí mi cestu pre dušu.*

Potom On je celou mojou nádejou a oporou.

Chcem byť dnes ráno Kresťanom, pretože som prijal Božiu pripravenú cestu. Jeho Slovo tak povedalo; prijal som to tak a tým to bolo vybavené. To je pravda.

³⁵ Diabol môže prísť, vy poviete, „No, mal som raz tiež taký zvláštny pocit. Či to robí, že som spasený?“ Neviem, ale, brat, musíš tu stretnúť toto Slovo.

Ježiš povedal, „Ten, kto počúva Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný Život.“ Ó, ja len počujem ten nával... Rád by som tam stál, aby som Ho to počul povedať, vy nie? „Ten, kto počuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný Život, nepríde do odsúdenia, ale prešiel zo smrti do Života.“ Ó, ak to nevyradí všetkých metodistov, baptistov, presbyteriánov, letničných a všetkých ostatných, neviem, čo to urobí. To jednoducho všetko vyradí a urobí z toho to 'On'. Je to tak? To je pravda. „Ten, kto počúva Moje Slová (Nech je, čím chce. To je pravda.), verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný Život.“ Ó. Nech sa potom tá loď kolíše a tie staré kusy dreva škrípu; v každom prípade v jednom z týchto dní stroskotá; ale nestroskotá to, až kým to nedorazí na druhý breh. To je tak pravdivé, ako len môže byť. Ona to dosiahne s takou istotou ako čokoľvek, pretože Boh to zaslúbil.

Ó, keď o tom premýšľam, to jednoducho odstraňuje všetok strach; odoberá to preč všetky škiepky; berie to preč všetku zlobu. To

spôsobí, že ten človek, ktorý s tebou zaobchádzal zle, on opäť vyzerá ako tvoj brat. Tak ho pod' vziať za ruku. To je pravda. Ó. „Tu urobila chybu, no, aký je v tom rozdiel? Ja tiež.“ Dovoľte, aby som ich objal a povedal, „Pod', brat, poďme teraz trochu vyššie, utiahnime to staré...“

³⁶ Páči sa mi tu tento kúsok, o ktorom tu Pavol hovorí (Viete?), tá pracka. Uvedomili ste si, že tá hlavná časť je tá pracka? Biblia o nej veľmi nehovorí, ale to je tá skutočná časť. Pracka je tým, čo drží dohromady celý postroj. Je to tak? Tak mám na sebe helmu a všetky tieto rôzne časti, náprsník. Ale nezabudnite na pracku, ktorá to pripne a utiahne. Ó. Potom sa utiahnite a nech to je poriadne utiahnuté a znovu pokračujte ďalej a začnite sa hýbať.

³⁷ Jozue sa vrátil a povedal, „Iste, môžeme to prevziať. Boh tak povedal.“ Kádeš-barnea, tam stretli ten súd. Tam ich Boh súdil. No, čo bol Boží súd? Pretože neverili. Kádeš-barnea bola súdnou stolicou Izraela, lebo oni neverili Slovu (rozumiete?), nie tomu, čo bolo dôkazom.

No, tu boli na púšti. Prial by som si, aby sme mali čas prečítať toho viac, ale nemáme. Ale tá púšť a cesta a to, ako hovorili, „Toto nie je miesto granátových jablk. Toto nie je miesto, kde by sme mohli mať hrozno alebo figy,“ a, „Ty si nás vyviedol z Egypta a mali sme tam celkom dobrý domov, a vyviedol si nás sem, aby sme zomreli na tejto púšti, bez vody, bez jedla, bez ničoho. A sem si nás priviedol.“ Všetky dôkazy boli proti nim. „Priviedol si nás sem hore ku brehu tejto maličkovej rieky, kde tieto pramene a táto oáza produkujú len sotva toľko vody, aby sme sa mohli napiť.“ Ó, či to nie je tak pri sťažovateľovi, keď ochorie?

Potom, „Tu sme. Nemáme čo jesť. Nemáme žiadne granátové jablká. A jediné, čo dostávame, je len malá manna, ktorá napršala cez noc. A teraz nám povedzte, keď sa tí muži odtiaľ vrátili a povedali, 'Ó, všetko to bolo márne. Ó...' Tu vychádzame z našich krajín a nemôžeme sa tam vrátiť späť. No, naše deti tu musia byť vychovávané v takýchto podmienkach. A všetky tie mestá majú také veľké hradby, až môžu po nich jazdiť vozy. Nemáme v ruke nič, len zopár starých hákov, mečov a takých vecí. A pozrite na tú veľkú armádu, na tú opozíciu. A oni sú takí veľkí; no, jeden z nich by mohol pobiť dvanástich z nás.“ Nie je to tak, ako to diabol predstavuje?

³⁸ Jozue, vidím ho, ako tam stojí, iba on a Kálef, jeho tvár je celá rozžiarená a hovorí, „Sláva Bohu, my to aj tak dokážeme dobiť.“

„Ó, ako to dobiješ?“